

[Arbejdsministeren.]

lov. Ja, det er oven i købet sådan, at vi under besættelsen havde en tvangsmæssig lønordning med nævn; så var der givet sikkerhed for, at det bevægelige lønsystem kunne fungere på en eller anden måde, og hvis forligsmanden i år kunne have tilvejebragt en løsning inden for de beløb, der nu stilles til rådighed, ville det også have været bevaret. Det skyldes den kendsgerning, at det er et lønsystem, der afpasser sig efter de vilkår, som nu engang råder på arbejdsmarkedet eller på den enkelte arbejdsplads med hensyn til nye arbejdsmetoder, med hensyn til ordrer og mange forskellige andre ting, og det vil være en fejl af os, hvis vi ødelægger de muligheder, som arbejdsgivere og arbejdere sætter meget stor pris på.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning til det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Jeg kunne ikke i farten kontrollere den lønstatistik, det ærede medlem havde — jeg tror det var fra prislovsudvalget. Men det måtte undre umiddelbart at høre, at det ærede medlem brugte de tal, han havde, forstod jeg, til sammenligning med de tal, det økonomiske råd havde, når det ærede medlem hr. Aksel Larsen dog stoppede sin statistik i 1960 og der dog er sket noget på løn- og indtægtsfronten siden 1960. Jeg siger bare dette, for at man ikke skal tro, at det er sammenlignelige tal, for det er det ikke.

Det andet, jeg vil sige, er, at det var en ganske overraskende bemærkning, det ærede medlem gjorde omkring de beløb, der er nævnt i § 3, stk. 1 og 3. Ifølge stk. 1 er der afsat et beløb på 68 mill. kr., som parterne skal fordele efter regler om ydelse af løntillæg til lavtlønnede og udligning af kvindelønninger. I stk. 3 står der, at for den næste periode ydes der yderligere 139 mill. kr., og dér kan man give mere generelle tillæg. Nu mener det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at lovforslaget er skrevet således, at man skal trække de første 68 mill. kr. fra de næste 139 mill. kr. for det følgende år, og det ærede medlem mener, at man kan læse det ud af lovtæksten. Det ærede medlem søgte at bevise, at det var således, ved at citere af lovforslagets bemærkninger, nemlig de første linjer i bemærkningerne til § 3. Men det ærede medlem begik en geni-

streg, som vi har set det nogle gange før, at stoppe citatet lige på det sted, der passede det ærede medlem bedst. I de tre følgende linjer står der:

„For den resterende del af forlængelsesperioden er der i stk. 3 fastsat yderligere beløbsrammer.“

Yderligere! Det ærede medlem har altså for sig selv meget bekvemt standset citatet på det sted. Jeg ved ikke, hvad hensigten er med det. Det har i alle forhandlinger om denne sag været en forudsætning, at der ydes 68 mill. kr. det første år og yderligere 139 mill. kr. det næste år, og jeg kan tillade mig at sige, at selv om arbejdsgiverne jo, som alle ved, er gået imod dette her, har de ved den tekniske gennemgang ikke været i tvivl om, at således som jeg her giver udtryk for det, skulle bestemmelsen forstås. Men så vil jeg da gerne føje til, at skulle den kunne misbruges, skal jeg foranledige, at selv det ærede medlem hr. Aksel Larsen ikke kan tage fejl.

Handelsministeren (Bawnsgaard): De lovforslag, som jeg har haft den ære at fremsætte for det høje ting om pris- og avancestop og om udbyttebegrænsning, har, som jeg måtte vente det, givet anledning for de ærede ordførere til at anføre en række bemærkninger. Det er også klart, at der i indgreb af denne art er al mulig grund til meget nøje at vurdere de virkninger, sådanne indgreb vil have. Men det har for mig været lige så indlysende, at vi i den alvorlige økonomiske situation, vi befinder os i, nødvendigvis må foretage indgreb også over for andre grupper end blot lønmodtagerne.

Uden at jeg skal gentage den baggrund, der er givet i de alvorlige problemer omkring valutastillingen og af omkostningsmæssig art, som den højtærede statsminister har redegjort for på regeringens vegne, vil jeg dog alligevel gerne give udtryk for, at vi i det radikale venstre har været absolut enige i det synspunkt, at en almindelig indkomststigning over en bred front, sådan som man så det i 1961, er der ikke mulighed for.

Det efterspørgselspres, der i 1962 gav til resultat et valutaunderskud på 1 500 mill. kr., har gjort det åbenbart for alle, der